

Pritožba, ki so jo Archimandritis Sarantis Sarantos, Protopresvyteros Ioannis Fotopoulos, Protopresvyteros Antonios Bousdekis, Protopresvyteros Vasileios Kokolakis, Estia Paterikon Meleton, Christos Papatiriou, Charalampos Andralis vložili 14. februarja 2020 zoper sklep Splošnega sodišča (deveti senat) z dne 11. decembra 2019 v zadevi T-547/19, Sarantis Sarantos/Evropski parlament, Svet Evropske unije in Evropska komisija

(Zadeva C-84/20P)

(2020/C 161/46)

Jezik postopka: grščina

Stranke

Pritožniki: Archimandritis Sarantis Sarantos, Protopresvyteros Ioannis Fotopoulos, Protopresvyteros Antonios Bousdekis, Protopresvyteros Vasileios Kokolakis, Estia Paterikon Meleton, Christos Papatiriou, Charalampos Andralis, (zastopnik: C. Papatiriou, odvetnik)

Drugi stranki v postopku: Evropski parlament, Svet Evropske unije

Predlog

Pritožniki Sodišču predlagajo, naj:

- odloči o njihovi tožbi z dne 31. julija 2019, ne da bi izpodbijani sklep vrnil Splošnemu sodišču;
- sklep devetega senata Splošnega sodišča Evropske unije z opravilno številko 923557 z dne 11. decembra 2019 o tej tožbi razveljavi in navedeni tožbi ugodi;
- Uredbo (EU) 2019/1157 ⁽¹⁾ z dne 20. junija 2019 razglasi za nično;
- nasprotnima udeležencema naloži plačilo stroškov postopka.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožniki v utemeljitev pritožbe navajajo dva razloga:

1. **Prvi pritožbeni razlog:** izpodbijani sklep krši člen 263, četrti odstavek, PDEU, člen 19 Statuta Sodišča Evropske unije, načelo sorazmernosti, preambulo ter člena 47 in 52(1) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (2000/C 364/01), člen 5(1) in (4) Pogodbe o Evropski uniji (sam po sebi in glede uporabe načela sorazmernosti v povezavi s Protokolom št. 2) ter zadevno sodno prakso, ker je bila z njim kot nedopustna zavrnjena tožba pritožnikov in predvsem odločeno, da se „[...] izpodbijana uredba na tožeče stranke, ki so fizične osebe, ne nanaša zaradi neke njihove lastnosti ali zaradi nekega dejanskega položaja, ki jih opredeljuje glede na druge osebe, ampak zaradi njihovega prepričanja, ki ga dejansko ali potencialno izpoveduje nedoločeno število oseb. Izpodbijana uredba se zato na navedene tožeče stranke ne nanaša posamično v smislu člena 263, četrti odstavek, PDEU“. To utemeljujejo s tem, da v tožbi trdijo, da izpodbijana uredba krši njihove človekove pravice in med temi tudi temeljne pravice, določene z Listino Evropske unije o temeljnih pravicah (človekovo dostojanstvo, veroizpoved, pravica do ugovora zaradi svobode veroizpovedi, osebno življenje in svoboda, osebni podatki, pravica do izrecnega soglasja za kakršno koli obdelavo teh podatkov), zato se neposredno in posamično nanaša nanje, in **ker so prizadete pravice temeljne človekove pravice**, so pritožniki **zaradi same narave teh pravic** upravičeni, da vložijo ničnostno tožbo v smislu člena 263, četrti odstavek, PDEU pri Splošnem sodišču, ki je sodišče Unije, ki mora v primeru kršitve temeljnih človekovih pravic neposredno preveriti neveljavnost uredb.

2. **Drugi pritožbeni razlog:** Splošno sodišče je s tem, da je v izpodbijanem sklepu štelo, da zastopanje šestotožeče stranke, odvetnika Christosa Papatotiriouja, ni dopustno, ker „[...] šestotožeča stranka za zastopanje ni najela odvetnika, tretje osebe, ampak je nastopala v lastnem imenu in je tožbo podpisala sama, pri čemer se je na podlagi potrdila o upravičenosti iz člena 51(2) Poslovnika sklicevala na svoj status odvetnika [...]“, določbo člena 19 Statuta Sodišča Evropske unije razložilo napačno, *contra legem*, ter kršilo člen 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, načelo sorazmernosti in upoštevne določbe zakonodaje Unije, s katerimi je to načelo zagotovljeno.

(¹) Uredba (EU) 2019/1157 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o okrepitvi varnosti osebnih izkaznic državljanov Unije in dokumentov za prebivanje, izdanih državljanom Unije in njihovim družinskim članom, ki uresničujejo svojo pravico do prostega gibanja (UL 2019, L 188, str. 67).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal correctionnel de Bordeaux (Francija)
20. februarja 2020 – Procureur de la République/ENR Grenelle Habitat SARL, EP, FQ**

(Zadeva C-88/20)

(2020/C 161/47)

Jezik postopka: francoščina

Predložitevno sodišče

Tribunal correctionnel de Bordeaux

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Procureur de la République

Obdolženci: ENR Grenelle Habitat SARL, EP, FQ

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali člen 50 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, če se ga razlaga glede na člen 4 Protokola št 7 k Evropski konvenciji o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin in z njim povezano sodno prakso Evropskega sodišča za človekove pravice, nasprotuje kumulaciji kazenskih postopkov in upravnih postopkov kazenske narave za isto materialno dejstvo (telefonska akviziterska prodaja), ki se preganja po dveh različnih kvalifikacijah?
2. Če je odgovor pritrdilen, kar pomeni eno samo pot kaznovanja za isto dejstvo, ali člen 49 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, ki določa načeli zakonitosti in sorazmernosti kaznivih dejanj in kazni, če se ga razlaga ob upoštevanju pravic in svoboščin Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin ter s tem povezane sodne prakse Evropskega sodišča za človekove pravice, ne zahteva, da se predhodno opredelijo pogoji in merila enotne poti kaznovanja zlasti ob upoštevanju resnosti kršitve?
3. Če je odgovor nikalen, kar pomeni kumulacijo postopkov, ali člen 49 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, ki določa načeli zakonitosti in sorazmernosti kaznivih dejanj in kazni, če se ga razlaga ob upoštevanju pravic in svoboščin Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin ter s tem povezane sodne prakse Evropskega sodišča za človekove pravice, ne zahteva, da mora biti ta kumulacija kazenskih postopkov in upravnih postopkov kazenske narave za isto materialno dejstvo (telefonska akviziterska prodaja) omejena na najresnejše primere in v tem primeru, da se merila resnosti predhodno opredelijo?